

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 234/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Branislavom Samcom, Národná 15, Žilina, proti uzneseniu prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 2Pv 61/20/5511-29 zo 6. septembra 2021 a upovedomeniu Krajskej prokuratúry v Žiline č. k. 3KPt 3/21/5500-10 z 31. januára 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 31. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutia, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 10. októbra 2019 podal na obvodnom oddelení Policajného zboru Žilina (ďalej len „obvodné oddelenie PZ“) trestné oznámenie proti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „obvinení“).

3. Poverený príslušník obvodného oddelenia PZ uznesením ČVS: ORP-13/ZO-ZA-2020 z 20. januára 2020 začal trestné stíhanie vo veci a zároveň vzniesol obvinenie proti obvineným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) formou

spolupáchateľstva podľa § 20 TZ na skutkovom základe, že uvedené osoby mali fyzicky napadnúť sťažovateľa. Prokurátor okresnej prokuratúry na sťažnosť obvinených uznesením č. k. 2Pv 61/20/55 11-12 z 3. marca 2020 zrušil uznesenie povereného príslušníka obvodného oddelenia PZ.

4. Poverený príslušník obvodného oddelenia PZ uznesením ČVS: ORP-13/ZO-ZA-2020 z 30. júna 2020 zastavil trestné stíhanie obvinených podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (ďalej len „TP“). Prípisom č. k. 2Pv/20/5511-20 z 15. marca 2021 okresná prokuratúra vrátila vec na došetrenie poverenému príslušníkovi obvodného oddelenia PZ [tento postup bol výsledkom podaného návrhu na postup Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podľa § 363 TP zo strany sťažovateľa].

5. V prebiehajúcom konaní bol [REDAKOVANÉ], znalcom pre odbor zdravotníctva a farmácie, vypracovaný znalecký posudok (č. 08/2021) z 29. apríla 2021, v ktorom uviedol, že sťažovateľovi bolo spôsobené zranenie, pričom pripustil možnosť spôsobeného zranenia (zlomenina palca) aj nekontrolovateľným pádom sťažovateľa na zem a ustálil dobu liečby (PN) na 27 dní.

6. Uznesením povereného príslušníka obvodného oddelenia PZ ČVS: ORP-13/ZA-ZA-2020 zo 4. júla 2021 bolo trestné stíhanie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b) TP. Prokurátor okresnej prokuratúry napadnutým uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) TP. Sťažovateľ 1. októbra 2021 podal žiadosť o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní na generálnej prokuratúre. Krajská prokuratúra napadnutým upovedomením žiadosť sťažovateľa odložila z dôvodu, že v postupe povereného príslušníka obvodného oddelenia PZ a podriadeného prokurátora nezistila porušenie zákona v neprospech sťažovateľa.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Podľa sťažovateľa výpovede svedkov od začiatku korešpondovali s procesom vzniku zranenia tak, ako to uviedol súdny znalec a ošetrojúci lekár sťažovateľa. Sťažovateľ nesúhlasí so stanoviskom orgánov činných v trestnom konaní, že predmetné zranenie si sťažovateľ mohol spôsobiť aj sám pri nekontrolovateľnom páde na zem.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K napadnutému uzneseniu prokurátora okresnej prokuratúry:

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že napadnuté uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry bolo predmetom prieskumu pred krajskou prokuratúrou na základe žiadosti sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní. Pre rozhodnutie ústavného súdu v danej časti je teda podstatné, že napadnuté uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry bolo podrobené zákonnému prieskumu zo strany krajskej prokuratúry. Uvedená skutočnosť tak v súlade s princípom

subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; ďalej len „ZoÚS“) vylučuje právomoc ústavného súdu, preto ústavný súd v tejto časti pre nedostatok právomoci ústavnú sťažnosť odmietol [§ 56 ods. 2 písm. a) ZoÚS].

III.2. K napadnutému upovedomeniu krajskej prokuratúry:

9. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (I. ÚS 165/2015).

10. Argumentačným východiskom sťažovateľa je jeho námietka, že orgány činné v trestnom konaní nesprávne posúdili vznik jeho zranenia (zlomenina palca), ako aj priebeh samotného incidentu, keď poukázali na nevierohodnosť svedeckých výpovedí na strane sťažovateľa. Rovnako sťažovateľ namietka, že orgány činné v trestnom konaní nevzniesli obvinenému (██████████) obvinenie aj pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ.

11. Krajská prokuratúra v napadnutom upovedomení uviedla, že v trestnej veci bolo vykonané dokazovanie, výsledkom ktorého boli dve skupiny dôkazov. Na jednej strane boli výpovede sťažovateľa a jeho rodinných príslušníkov, na druhej strane výpovede obvinených (poškodených v inej trestnej veci s totožným skutkom) a ďalších svedkov. Orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili ako hodnoverné výpovede obvinených, ktorí za iniciátorov incidentu uviedli práve sťažovateľa a jeho brata ██████████. V týchto súvislostiach bolo rozhodujúce zistenie, že výpovede obvinených a ďalších svedkov o spôsobe útoku korešpondovali s ich zraneniami. Rovnako z výpovede člena policajnej hliadky, ktorá prišla na miesto incidentu, vyplynulo, že obvinení sedeli v aute a boli vyľakaní, čo nekorešponduje s výpoveďami svedkov na strane sťažovateľa, že obvinený ██████████ mal čakať na policajnú hliadku opretý o auto.

12. Krajská prokuratúra tiež poukázala pre zmenu na podanú obžalobu na sťažovateľa a jeho brata ██████████ v trestnom konaní, kde obvinení vystupujú v inom procesnom postavení (poškodení) pre totožný skutok. V tejto trestnej veci už bolo rozsudkom Okresného súdu Žilina neprávoplatne rozhodnuté o uznaní viny sťažovateľa a jeho brata.

13. Vo vzťahu k spôsobenej zlomenine palca krajská prokuratúra uviedla, že z tvrdení sťažovateľa vyplýva, že sám nevie, kedy, ako a konaním koho došlo k zraneniu sťažovateľa. Krajská prokuratúra tiež poukázala na to, že podľa sťažovateľa mohlo dôjsť k zraneniu aj pádom, pričom toto tvrdenie je len alternatívne, ktoré je sťažovateľ ochotný prijať za skutočnú príčinu

vzniku zranenia. Z dokazovania vyplýva, že došlo k zraneniu sťažovateľa, avšak v priebehu vyšetrovania nebolo preukázané, že toto zranenie bolo spôsobené zavinením niektorého z obvinených. Preto nie je možné v okolnostiach prípadu trestné oznámenie sťažovateľa vybaviť pre oznamovateľa priaznivo.

14. Z doktríny ústavného súdu vyplýva, že ústavou zaručené subjektívne právo fyzickej alebo právnickej osoby na to, aby bola iná osoba trestne stíhaná, resp. aby určité konanie bolo právne kvalifikované ako konkrétny trestný čin, neexistuje (II. ÚS 139/2018, I. ÚS 539/2017).

15. Posúdenie, či je dôvod na začatie trestného stíhania alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní. Ústavnému súdu ako nezávislému súdnemu orgánu ochrany ústavnosti nepatrí preskúmavať ich rozhodnutia a postupy, pokiaľ namietané porušenie zákonnosti nemá súčasne za následok aj porušenie základného práva alebo slobody.

16. Ústavný súd už opakovane vyslovil, že vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľa trestného činu (sťažovateľa).

17. Skutočnosť, že sťažnosť, resp. návrh nebol vyhodnotený v súlade s predstavou sťažovateľa, nie je relevantným dôvodom na konštatovanie porušenia jeho uvedených základných práv a slobôd. Názor sťažovateľa odlišný od toho, ktorý v tejto veci zaujala krajská prokuratúra, nemôže viesť k záveru, že napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry je z ústavného hľadiska neakceptovateľné, prípadne neudržateľné a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor krajskej prokuratúry svojím vlastným (III. ÚS 459/2021).

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu